

layout: mAyA

Rasspecifik avelsstrategi

**SVENSKA
BOXERKLUBBEN**

Sverige i december 2004

Arbetet med RAS – rasspecifika avelsstrategier

Svenska Boxerklubben fick som första rasklubb möjlighet att arbeta med rasspecifika avelsstrategier. Efter introduktion med Lennart Swenson startades arbetet upp år 2000.

Svenska Boxerklubben utformade redan 1996 en avelspolicy, vilken till stor del ligger till grund för RAS.

Med avelspolicyn som bas, har sedan RAS-arbetet fått en omfattande utveckling i Svenska Boxerklubben med bl.a. utformande av hanhundsanvändning, uppfödarregister, nya former för valphänvisning med registerkort för insamlande av fakta om valpkullar, utvecklat möjligheter för uppfödare att dokumentera resultat från spondylosröntgen och hjärtundersökning mm.

Information och presentation av Svenska Boxerklubbens arbete med RAS har skett vid följande tillfällen:

- ♦ SvB:s centrala uppfödarträff 29 - 31 oktober 2003
- ♦ I samband med Boxerfullmäktige 13 - 14 mars 2004
- ♦ SvB:s centrala uppfödarträff 29 - 31 oktober 2004
- ♦ RAS fastställdes av Svenska Boxerklubbens avdelningsstyrelse den 28 november 2004

Arbetsgruppen för RAS har bestått av:

Bo Cronert
Ulrika Edgren
Anders Härnman
Marlene Mussawir
Pia Lannermalm
Ola Stålberg
Maritha Östlund-Holmsten

1. BOXERNS URSPRUNG

Man vet att hundar avlats för speciella ändamål för redan 7000 år sedan, som krigshundar, jakthundar, vakthundar osv. Boxerns förfäder kan säkerligen sökas till stora och fruktade vakthundar, som deltog i rovdjursjakter och var medstridare i krig. Dessa Molosserhundar har sedan antiken funnits i Europa och dessutom bl.a. gett upphov till dagens olika mastiffaser.

Boxern som ras blir till först när en rasbeskrivning och en systematisk avel påbörjas av en skara entusiaster i södra Tyskland i slutet av 1800-talet.

Hunduppfödning i äldre tider utgick från, i första hand att få tillgång till hundar med vissa specifika, funktionella egenskaper, sekundärt var att få fram hundar av en speciell typ.

Mängder av lokala varianter av samma typ av hundar kunde hittas över Europa.

Under tidigare delen av 1800-talet påbörjade engelsmännen att stambokföra avel av hundar efter förebild från hästuppfödningen.

Boxerns närmsta föregångare brabantern finns beskriven redan 1719. Den beskrivs som en medelstor hund med kort och tjock kropp, brett bröstparti, kort näsa, underbett och kuperade öron och svans. Den användes av aristokratin för att hetsa björnar under jakt. När dessa jakter så småningom upphörde övergick brabantern till att främst vara en hund som användes av slaktare i Tyskland för att mota kreatur under 1700- och 1800 tal.

Till brabanterns större och äldre släktingar hittar man bullenbeisser och bärenbeisser.

De användes som namnen visar, till bl.a tjurhetsningar. Hunden bet tag om tjurens mule och kunde genom sitt underbett bita ihop käkarna och tack vare den korta näsan fortsätta att andas utan att behöva släppa bettet. Bärenbeissern (björnbitaren) släpptes i stora pack mot björnar vid kungliga jakter. Att utöva storviltsjakt var under lång tid en rättighet som förbehölls aristokratin.

Den engelska bulldoggen som har en parallell historia finns nämnd så tidigt som 1505, då med egenskaper och utseende som redan presenterats för brabantern. Den engelska bulldoggen var i början på 1800-talet inte så lågställd som dagens.

Då den var ganska typlik brabantern och hade en status som rashund, parades bulldoggar ofta med brabantern. Likadant gjordes med en annan släkting, bostonterriern.

Brabantern hade en viss popularitet hos intellektuella, konstnärer och studenter för sin läraktighet och intelligens, samt sitt ”fulsnygga utseende”. Dess kampvilja och mod, som i vissa kretsar användes för hundslagsmål tillhör boxerns mörka historia.

Boxerns pionjärer herrarna Elard König, K Höpner och Friedrich Roberth sammanställde 1895 ”raskännetecken för tysk boxer”, en förlaga till den första standarden som kom 1902.

Man utgick från de hundar som lokalt benämns brabanter eller liten bullenbeisser (tjurbitare).

Namnet boxer används i skrift tidigast 1879 då hundar av doggtyp presenteras i ett tyskt verk, då synonymt med ”bulldog eller också boxer”. Namnets ursprung kan man bara spekulera om, ett skämtsamt namn som syftar på boxerns sätt att slå med framtassarna eller huvudets utmejsling som var som “en slagen prisboxares huvud”. Andra förslag om dialektala varianter har också framförts, men ingen har riktigt kunna fastställa var ordet boxer kommer ifrån.

Sammanfattningsvis så är den moderna boxern ett resultat av några pionjärers arbete med att beskriva och systematisera de lokala boxertyper som fanns i Tyskland under 1800-talet.

2. BOXERNS ANFÄDER

En mer systematisk avel på det som skulle bli boxerrasen kom i gång i Tyskland i slutet av 1880-talet. Den första dokumenterade avelstiken, Alt's Flora, var en s.k. brabantier importerad från Frankrike. Flora producerade tillsammans med en tysk hanhund, också han av brabantertyp, bl. a sonen Lechner's Box (gul med vita tecken). Lechner's Box parades med sin mor och denna kombination producerade de viktiga avelstikarna Alt's Flora II och Alt's Schecken. När det sedan blev dags att finna en avelspartner till Schecken föll valet på den helvita engelska bulldoggen Tom.

Scheckens och Toms helvita dotter Blanka v Angertor parades med den ganska närbesläktade, också helvita, Piccolo v Angertor och denna kombination frambringade bl. a tiken Meta v d Passage född 1898. Meta står mer eller mindre officiellt med epitetet "boxerns stammoder".

En vanlig föreställning har länge varit att den moderna boxerns vita tecken och det helvita anlaget skulle vara ett arv från bulldoggen Tom. Med dagens kunskap om genetik kan det konstateras att de vita tecknen och det helvita anlaget redan fanns där. Schecken, Toms avelspartner, var själv till övervägande delen vit. Vid sidan om Meta bör ännu en samtida avelstik nämnas, nämligen den gula Mirzl. Hon var dotter till Metas farfar och en tik vid namn Maier's Flora, vars härstamning är okänd.

Det kan konstateras att boxern på det här stadiet knappast kan definieras som en heltysk produkt, eftersom både Frankrike och England, var för sig, lämnat viktiga bidrag.

Bland de viktigaste hanhundarna under 1900-talets första år fanns Wotan (tigrerad), Flock St Salvator (gul) och Bosco Immergrün (sparsamt tigrerad med rikliga vita tecken). Deras härstamningar är okända. Inget indikerar att de skulle ha några släktskapsband till varandra. Inte heller tycks någon av dem härstammingsmässigt vara släkt med ovan nämnda tiklinje.

Wotan parad med Meta producerade den solitt tigrerade hanhunden Ch Gigerl(1) och tillsammans med Mirzl lämnade han den gula Moritz v Pfalzgau. Flock St.Salvator blev (tillsammans med Meta) far till två framstående hanhundar: Ch Schani v d Passage och Hugo v Pfalzgau (båda gula).

Bosco Immergrün var en betydande avelshund som bl. a gav upphov till en mycket imponerande tiklinje, vilken spelade en avgörande roll för den tyska kennel von Doms remarkabla framgångar några årtionden senare.

PIONJÄRER I MODERN TID, KENNEL VON DOM

En sonson till ovan nämnde Hugo v Pfalzgau - den tigrerade Ch Rolf v Vogelsberg - blev en viktig avelshund under 1910-talet. Rolf förvärvades av Friederun och Philip Stockmann, vilka precis stod i begrepp att starta uppfödning under kennelprefixet von Dom. Friederun Stockmanns idoga, djärva och målmedvetna avelsarbete gav snart resultat. Sigurd v Dom, gul med vita tecken, blev en betydande avelshund under 1930-talet. Hans barnbarn, så väl på fädernet som på mödernet, Ch Lustig v Dom, överglänste alla konkurrenter i klassen för gula hanhundar vid 30-talets mitt. Ett annat barnbarn till Sigurd, Ch Dorian v Marienhof - dominerade bland de tigrerade hanhundarna.

Sigurd, Lustig, Dorian och Utz (yngre bror till Lustig) har av boxerhistoriker fått epitetet "de fyra stora". De exporterades alla till USA, men innan dess hann framför allt Lustig lämna åtskilliga förstklassiga avkommor som lyckades överleva i Europa. Andra världskriget innebar naturligtvis ett avbräck i framför allt det tyska avelsarbetet.

3. AVELSPOLICY FÖR BOXER

Svenska Boxerklubbens övergripande mål är att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt och exteriört fullgoda boxer.

Rasens utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur samt på den användning som dessa får. Ärftlig variation är en förutsättning för rasernas möjlighet att fortleva. Därför skall aveln vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att den inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet eller funktion eller tömmer rasen på genetisk variation.

Svenska Boxerklubben ansvarar i samarbete med Svenska Brukshundklubben samt Svenska Kennelklubben för boxerns utveckling i Sverige.

Avel och uppfödning skall också ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftningen och Svenska Kennelklubbens grundregler och till hjälp finns de rasspecifika hälsoprogram som utarbetats.

För en fortsatt positiv utveckling har Svenska Boxerklubben dessutom utarbetat riktlinjer som stöd för avelsarbetet med följande prioriteringar;

- ♦ Ökad genetisk variation och minskad inavelsgrad.
- ♦ Bibehålla den rastypiska mentaliteten - där bruks- och arbetslust, energi och samarbetsvilja ligger till grund.
- ♦ En god hälsa som möjliggör ett långt liv utan hälsoproblem.
- ♦ Förbättrade bruksegenskaper.
- ♦ Funktionell exteriör. Motverkan av exteriöra ytterligheter genom att till avel välja individer vilka har god överensstämmelse med rasens standard.

4. GENETISK VARIATION

Det är av mycket stor vikt att bibehålla rasens genetiska variation. En hög inavelsgrad innebär en dubbling av gener, dvs. en ökad homozygoti. Dubbling av gener medför att gener förloras. Även gener med negativ inverkan dubblas vilket kan ses som ökning av defekter av recessiv typ. Genetisk variation är nödvändigt för att rasen ska kunna motstå sjukdomar och leva upp till de krav som ställs idag och som kan komma att krävas i framtiden.

Närmare släktskapsparningar än kusinparning (6,25) bör ej göras.

Målsättning

Bredda avelsbasen och därigenom öka den genetiska variationen.

4.1 BEGRÄNSAD HANHUNDSANVÄNDNING OCH UTVÄRDERING

En väg att nå målet att bredda avelsbasen och därigenom öka den genetiska variationen är att begränsa användandet av varje enskild hanhund. Därför bör en hanhund ej vara far till mer än 5 % av hundarna i sin generation, eller till mer än 25 % av de hundar som registreras/år under sin livstid. En hanhund bör därför inte ha mer än 20 kullar registrerade i Sverige.

4.1.2 UTVÄRDERING

- ♦ En i avel ny hanhund ska anmälas till Svenska Boxerklubben.
- ♦ Hanhund provas på 5 kullar.
- ♦ Utvärdering ska göras efter ca 5 kullar med minst ca 25 valpar.

Utvärderingen grundas på följande;

- minst 60 % röntgade avkommor, gäller höfter och knän.
- minst 50% MH-beskrivna avkommor.
- innan 60% av avkomman är röntgad samt minst 50% MH-beskriven ges ingen valphänvisning.

4.2 HANHUNDSREGISTER

Ett viktigt verktyg i arbetet med genetisk variation, är hanhundsregistret dit hanhundar kan anmälas. Hanhundsregistret finns på SvB:s hemsida.

Hanhund som anmäls till registret ska omfattas av minst följande meriter:

Hälsa: HD: UA - A / B
Knäleder UA

Mentalitet: Minst genomgången MH, med följande kravnivå:

Kontakt

- 1 a) hälsning godkänt är X i ruta 2, 3, 4 eller 5
- 1 c) hantering godkänt är X i ruta 2, 3, 4 eller 5
- 10) skottgodkänt är X i ruta 1, 2 eller 3

Gäller hanhundar födda efter 1/1 2000.

Exteriör: 1 jkl, 1 ukl, 2 ökl

Valphänvisning kommer inte att lämnas för valpkull där något av föräldradjuren har så högt HD-belastad och/eller knäledsbelastad avkomma att det överstiger rasens medeltal. Beräkning för hanhund på minst 3 kullar och för tik med minst 2 kullar.

5. HÄLSA

Då boxern är en aktiv, energisk hund av bruksras är det av yttersta vikt att den inte hämmas av dysfunktion i rörelseapparaten eller annan typ av dysfunktion, vilken kan antas vara av genetiskt ursprung och/eller kräva regelmässig vård/vila/medicinering eftersom detta förutom att orsaka individen lidande omöjliggör den rörlighet och uthållighet som är förutsättningen för brukbarhet.

Övergripande målsättning

Svenska Boxerklubben är ansluten till två av SKK:s fastställda genetiska hälsoprogram, samt omfattas av central registrering i ett fall

Dessa är:

- ◆ Höftledsdysplasi (HD)
- ◆ Knäledsartros (knä)
- ◆ Progressiv Nefropati (PNP) - central registrering

Detta är ärftliga defekter, och därför skall endast hundar som förklarats fria användas i avel. För att avkomma skall registreras hos SKK krävs att föräldradjuren är röntgade i både höfter och knän. Registrering av PNP sker efter obduktion eller biopsi av drabbad hund.

5.1 HÖFTLEDSDYSPLASI

Arvsång: Polygen

Vid polygen nedärvning är selektion i familjer den viktigaste metoden. Man måste titta på förekomsten av anomalien i hela familjen. Belastningsgraden för den enskilda individen kan inte beräknas bara uppskattas. Det är viktigt att konsekvent välja bort de sämsta kullarna och deras föräldrar. För att minska frekvensen HD krävs att man i avel förutom hälsoprogrammet tar hänsyn till föräldradjurens kullsyskons HD status och även avkommans HD status. Ju fler djur som röntgas desto säkrare urval av avelsdjur.

SKK:s hälsoprogram

- ♦ Föräldradjurens skall vara höftledsröntgade och ID-märkta annars gäller registreringsförbud för avkommorna (1989-01-01) Det är ej förenligt med SKK:s grundregler att i avel använda individ som är behäftad med HD. (1997-01-01)

Om uppfödare använder HD-belastat avelsdjur åsätts avkomman avelsspärr som ej kan borttagas. (2000-01-01)

Kontroll av höftleder sker genom röntgenundersökning då hunden är äldre än 12 månader.

Resultatet av undersökningen är officiell och avläses och registreras hos SKK.

Frekvens

Andelen dysplaster fram till 1994 låg i genomsnitt på 12%. Under de följande åren steg andelen dysplaster till 23% fram till år 1998. I samband med att det nya avläsningssystemet infördes har andelen dysplaster ytterligare stigit till att som sämst vara ca 32%. Tyvärr så noteras en ökad andel grava dysplaster.

Hundar registrerade år 2003 visar dock på en lovande prognos och röntgade hundar under 2004 visar på ca 22 % dysplaster.

Viljan att höftledsröntga boxer är stor, drygt 60% röntgas

Målsättning

- öka antalet röntgade individer till 70% av populationen
- minska antalet HD-belastade djur till under 20% av populationen till 2009, samt minska antalet grava (D, E) defekter.

Strategi

- ge information om nedärvning till uppfödare och hanhundsägare
- ge information om selektion i familjegrupper
- införa index som ger lättillgänglig information om individens familjebild
- genom index skapa möjlighet att reglera individens användande i avel

Avelsrekommendation

- möjligheten att göra en korrekt riskbedömning beträffande HD ökar med antalet röntgade släktingar. Det är därför viktigt att inte bara avelsdjurens röntgas utan en så stor andel av rasen som möjligt.
- önskvärd familjebild är att så få individer som möjligt är belastade med HD, och i den mån det förekommer, att dysplasien är av lindrig art.

5.2 KNÄLEDSARTROS

Arvsgång: Polygen

Vid polygen nedärvning är selektion i familjer den viktigaste metoden. Man måste titta på förekomsten av anomalien i hela familjen. Belastningsgraden för den enskilda individen kan inte beräknas bara uppskattas. Det är viktigt att konsekvent välja bort de sämsta kullarna och deras föräldrar. För att minska knäledsdefekterna krävs att man i avel förutom hälsoprogrammet tar hänsyn till föräldradjurens-, kullsyskons- och avkommans knäledsstatus. Ju fler djur som röntgas desto säkrare urval av avelsdjur.

SKK:s hälsoprogram

- ♦ Föräldradjurens skall vara knäledsröntgade och ID-märkta annars gäller registreringsförbud för avkommorna (1989-01-01) Det är ej förenligt med SKK:s grundregler att i avel använda individ som är behäftad med knäledsartros. (1997-01-01)

Kontroll av knäleder sker genom röntgenundersökning då hunden är äldre än 12 månader.

Resultatet av undersökningen är officiell och avläses och registreras hos SKK.

Frekvens

I början av 90-talet konstaterades ca 35% defekter, då röntgades ca 30% av hela populationen. I början på 2000-talet konstateras ca 7-10% defekter, ca 50% av hela populationen röntgas.

Målsättning

- öka antalet röntgade individer till 70% av populationen.
- bibehålla den låga andelen defekter till under 10%.
- minska andelen individer med knäledsskador senare i livet.

Strategi

- ge information om nedärvning till uppfödare och hanhundsägare
- ge information om selektion i familjegrupper
- att till avel enbart använda föräldradjur som är utan anmärkning vid knäledsröntgen

5.3 Förutom HD- och knäledsprogrammen har Svenska Boxerklubben egna rasspecifika rekommendationer gällande för:

- Progressiv Nefropati (PNP), central registrering hos SKK
- Progressiv Axonopati (PA)
- Hjärtproblem

5.3.1 PROGRESSIV NEFROPATI

PNP är en defekt där hunden föds med underutvecklade njurar. Detta leder till att njurarna inte får full kapacitet t.ex. vad gäller rening av kroppens avfallsprodukter eller produktion av hormonet erytropoetin, som är nödvändigt för att kunna bilda röda blodkroppar. Sjukdomssymptomen som inte skiljer sig från dem som uppstår vid andra njursjukdomar är framförallt ökad törst och urinering, aptitlöshet och avmagring, kräkningar, diarré och uttorkning.

För att ställa säker diagnos och därmed särskilja PNP från andra njursjukdomar krävs mikroskopisk undersökning av njurvävnad, s.k. njurbiopsi på levande hundar eller vid obduktion. Då PNP anses vara en (enkelt) recessivt nedärvd sjukdom måste föräldradjuren (båda föräldradjuren till drabbad hund har sjukdomsanlaget) tas ur avel för att minimera risken att rasen i framtiden får ett allvarligt problem. Att ha anlaget för PNP innebär att hunden själv inte har sjukdomen PNP utan endast bär anlaget för sjukdomen. Det är därför viktigt att rasklubben får kännedom om vilka hundar som drabbats av PNP så att informationen snabbt kan gå ut till ägarna till anlagsbärarna.

För närvarande finns inget test som kan konstatera vilka hundar som är anlagsbärare resp.fria från anlaget.

Frekvens

Vid 2004 års utgång fanns 18 konstaterade fall av PNP

Målsättning

- att genom stamtavleanalys fastställa arvs gången på boxer och därmed minimera antalet hundar som får sjukdomen.

Strategi

- övervaka och registrera kända anlagsbärare via central registrering hos SKK.
- rasklubben ansvarar för att informationen delges uppfödarkåren, samt övervakar antalet konstaterade fall.
- bevaka forskning inom området

Förhoppningsvis kan anlagsbärare någon gång i framtiden konstateras via DNA analys.

Rekommendation till avelshygieniska åtgärder i dagsläget:

1. Känd anlagsbärare, (dvs.föräldradjuren till hund som drabbats av PNP) tas ur avel.
2. Drabbad individs kullsyskon/helsyskon skall endast med försiktighet användas i avel.
3. Kullsyskon/helsyskon till känd anlagsbärare skall om den används i avel, ej paras med annan känd anlagsbärares syskon eller avkomma.
4. Avkomma till känd anlagsbärare skall om den används i avel, ej paras med annan känd anlagsbärares avkomma.

5.3.2 PROGRESSIV AXONOPATI (PA)

PA som är en neurologisk muskelsjukdom konstaterades i början av 80-talet vara en ärftlig defekt hos boxer i Storbritannien.

Efter ingående kontakter med den ansvarige brittiske genetikern och efter omfattande kartläggning av den svenska populationen av boxer utfärdade Svenska Boxerklubben rekommendationer för avelsarbetet.

Det positiva resultatet av snabb utredning och bred information till uppfödarna, är att till dags dato inget fall av PA konstaterats i Sverige. Ej heller har någon fortsatt utbredning skett utomlands.

5.3.3 HJÄRTPROBLEM

Boxer är en av de raser där hjärtproblem förekommer. 1996 gjordes en stickprovsundersökning där 60-talet boxer ingick. En relativt hög andel av de i undersökningen deltagande hundarna visade sig ha blåsljud i någon form.

I nuläget är det svårt att få en helhetsbild av problemets utbredning inom rasen. Delvis p.g.a. att det inte är fråga om endast en åkomma utan att olika typer av hjärtproblem förekommer. Detta medför en viss osäkerhet med korrekt diagnostisering. Forskning och utvärdering behövs.

Under första delen av 2005 inleds en studie i ämnet av doktorand vid Sveriges Lantbruksuniversitet, Ulltuna.

Tills detta projekt är genomfört och mer fakta är tillgängligt rekommenderar Svenska Boxerklubben att avelsdjur stetoskopavlyssnas av veterinär med specialistkompetens inom hundens sjukdomar.

Om blåsljud föreligger bör man gå vidare till kardiolog för grundligare undersökning.

Frekvens

Enligt försäkringsstatistiken förekom mellan 1995-2003:

- 33 livskador och 62 veterinärvårdsskador för någon typ av cardiomyopati
- 3 livskador och 12 veterinärvårdsskador för aorta stenos.

Målsättning och strategi

- I stora delar av Europa pågår projekt där potentiella avelsdjur kontrolleras avseende på aorta- och pulmonalisstenos.
- SvB ska hålla sig informerad om övriga länders kartläggning av hjärtproblematiken och söka samarbete och dra kunskap av deras arbete.
- SvB ska delta i och medverka med hundmateriel i pågående forskningsprojekt.

Avelsrekommendationer

- SvB rekommenderar att tilltänkta avelsdjur avlyssnas hos veterinär med specialistkompetens i hundens sjukdomar.
- vid misstänkta blåsljud ska grundligare undersökning göras hos kardiolog.

5.3.4 ANDRA DEFEKTER OCH SJUKDOMAR

På nästa sida redovisas några defekter/sjukdomar som enligt försäkrings statistik och klubbens egna hälsoenkäter förekommer i ökad frekvens inom rasen eller där uppfödare på klubbens årliga uppfödar- och avelskonferens samt hundägare upplevt att dessa defekter förekommer i hög frekvens inom rasen.

HUDPROBLEM

I hälsoenkäter framkommer att enligt ägarna upplevs det största problemet för hunden vara hudåkommor (klåda, utslag, röda tassar), infektioner samt allergier. Detta har också verifierats i försäkringsstatistiken. Frekvensen av furunkulos som var utbredd under 70-, 80-talen upplevs ha minskat. Dock osäkert vilken roll förbättrade behandlingsmetoder har i detta, kan finnas ett mörkertal.

SLU driver ett atopiprojekt där bl.a. boxer ingår. Förhoppningen är att i framtiden kunna fastställa arvsång och kanske via DNA kunna utesluta anlagsbärare.

FÖRLOSSNINGSPROBLEM (KEJSARSNITT)

Resultatet av hälsoenkäter under 90-talet visar att rasen har hög frekvens kejsarsnitt ca 24%, något som tidigare inte noterats. En jämförelse med försäkringsstatistik bekräftar hög frekvens kejsarsnitt.

Enligt resultat av examensarbete, år 2000 vid SLU, baserat på rasklubbens enkäter, framkom att primär värksvaghet orsakar majoriteten av förlossningsproblemen.

EPILEPSI

Krampanfall utan känd orsak. Problem med diagnostiken då flera sjukdomar kan ge krampanfall. Om utlösande sjukdom finns kommer anfällen att försvinna om underliggande sjukdom behandlas.

Boxer är en ras där epilepsi förekommer i ökad frekvens, arvsång är inte känd. Detta styrks av försäkringsstatistik.

KRYPTORCHISM

Defekter i testiklarnas nedvandring till pungen leder till att den ena eller båda testiklarna är belägna i ljumsken eller i bukhålan. Enligt klubbens hälsoenkäter blev i mitten av 90-talet ca 15% av hanhundarna kryptorchida.

SPONDYLOS

Spondylos är en degenerativ förändring som leder till stelhet mellan kotkropparna i ryggraden. Spondylos är ofta lokaliserad till ländryggen eller/och halsen. Vid röntgenundersökning kan spondylos ses i form av benpålagringar mellan kotkropparna. Spondylos behöver inte vara smärtsam och kan utvecklas nästan helt symptomfritt.

Målsättning och strategi

- I stora delar av Europa pågår projekt där potentiella avelsdjur röntgas avseende spondylos
- SvB ska hålla sig informerad om övriga länders kartläggning av spondylos och söka samarbete och dra kunskap av deras arbete.
- SvB har påbörjat kartläggning i Sverige genom att som första steg tagit fram en blankett avsedd för uppfödare att använda då röntgen planeras
- via införandet av obligatoriskt registerkort för samtliga kullar som hänvisas genom rasklubben, kunna övervaka och publicera statistik över bl.a. förlossningsproblem, kryptorchider och andra defekter.

Tidigare erfarenhet inom rasklubben visar att information om arvbarhet hos olika sjukdomar och defekter är en stark faktor som ofta leder till korrigerande av avelsarbetet utan tvång.

5.3.5 ALLMÄNNA REKOMMENDATIONER

Sjuka hundar, eller hundar som ger avkomma med en ökad frekvens av sjukdom/defekt med trolig ärftlig bakgrund bör inte användas i avel.

För att komma tillrätta med de sjukdomar som förekommer i ökad frekvens inom rasen och där ärftlighet kan misstänkas, behövs information från uppfödare och hundägare för att man ska kunna påbörja en kartläggning av problemet, samt fastställande av arvsång. Först därefter kan rekommendationer för bekämpning av defekten ges.

6 MENTALITET

Boxerns ursprung går tillbaka på hundar framavlade för storviltsjakt på björn, tjurhetsning och vakt. Den lilla Brabanter Bullenbeissern som boxern närmast anses härstamma ifrån användes exempelvis vid jakt för att hålla fast vilt. Det kan antas att stor självständighet hos hunden var nödvändigt för detta arbetssätt. I samband med första världskriget börjar boxern användas som traditionell tjänstehund.

Vad skrivs i standarden?

Den överdrivna människokärlek som Boxern ofta förknippas med finns inget belägg för i rasstandard, däremot slås fast att Boxerns karaktär och temperament är av allra största vikt. Boxern skall i sin relation till människor vara hederlig, aldrig ondsint, lömsk eller opålitlig.

Boxern skall vara stabil, samarbetsvillig, käck och modig. Ett rastypiskt temperament som visar upp en alert hund med framåtanda och nyfikenhet är av allra största betydelse.

Dessa egenskaper gör boxern till en mycket duglig bruks och tjänstehund och uppskattad familjehund

6.1 MENTAL UTVECKLING I SVERIGE

På 60- och 70- talet fanns i Sverige en hel del Boxer med brister i mentaliteten. Många hundar var alltför veka, kritiker ifrån utställningar visar också att många hundar var undvikande och backade i kontakt med människor.

Statistik ifrån Jordbrukets försäkringsbolag 1973 visar att 16 % av de avlivade hundarna hade "lynnesfel". SKK införde 1975 krav på godkänt karaktärsprov för deltagande i "segrarklass" på utställning, detta begränsade utställningsframgångarna för de allra svagaste individerna.

KORNING

På 80- talet började intresset för korningens mentaldel att ta fart och 1988 ändrades championat reglerna så att Boxer som alternativ till bruksmeriter kunde tillgodoräkna sig korning för utställningschampionat. Detta ökade ytterligare intresset och ledde också till att en större del av de hundar som var aktiva i utställningsringarna (och därmed potentiella avelsdjur) testades.

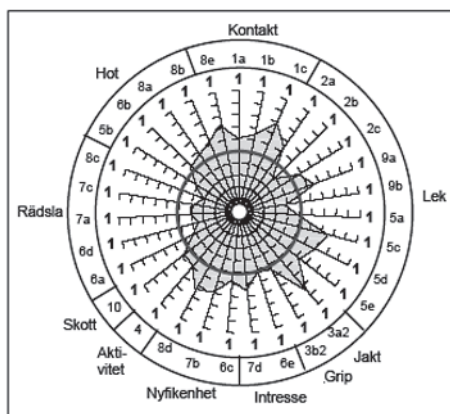
Medelpoängen för boxer som deltagit i korningens mentaldel har kontinuerligt höjts under många år, från 117p på hundar registrerade 1983 till 156p på hundar registrerade 2000. Poänghöjningen härrör framför allt från egenskaperna jaktkamplust där gripandet har förbättrats, och hårdhet där det blivit en förskjutning från veka hundar mot något vek / måttligt hård, men även nerverna har stabiliserats något och dådkraften har förskjutits från liten till måttlig.

Avelsurvalet har skett och sker fortfarande till absolut största del på exteriör, men de inskränkningar i utställningsringarna som avsaknad av mentala meriter har lett till har ändå inneburit en påverkan i positiv riktning på den mentala statusen.

MH

Det finns nu ca 2000 mentalbeskrivna boxer vid MH. Tabellen visar hur andelen testade hundar ökat, det finns dock stora lokala skillnader beroende på möjligheten att arrangera MH, samt ett ojämnt intresse ifrån uppfödarkåren

Reg.år	Antal reg	Antal test	Test %
1997	512	128	25%
1998	582	189	32%
1999	599	277	46%
2000	573	300	52%
2001	542	321	59%
2002	571	345	60%

Mentalbeskrivning MH, visar upp ett diagram som ser mycket positivt ut. Rasen är kontaktvillig, lekfull nyfiken samt med låg rädsla och ett litet/måttligt aggressionspaket.

Tittar man på enskilda linjer eller avkommegrupper kan man dock konstatera att stora skillnader finns inom rasen.

Problem finns till viss del med rädslereaktioner, dessa hundar är också mindre benägna till lek, mindre nyfikna och allmänt mera passiva. Även om de flesta boxer är översvallande i sina relationer med människor finns också ett antal hundar med brister i relationer med människor där såväl rädsla som aggression förekommer.

Många Boxer har i vardagen problem med att underordna sig hantering som t.ex kloklippning, tasstorkning, tandvisning mm. På mentalprov/utställning är det vanligt med boxer som vid kontakttagande/hantering hoppar, knockar folk, slår med tassar mm om detta är ett överdrivet kontakttagande eller ett sätt att undslippa kan diskuteras, här finns också individer som visar rädsla eller aggression. Överaktiva hundar med "ensam hemma" problem, och aggression mot andra hundar förekommer också i rasen.

6.2 BRUKSEGENSKAPER

Boxern tillhör i modern tid/sedan början av 1900-talet de traditionella bruksraserna. Enligt resultat från MH har boxern mentala egenskaper som lämpar sig mycket väl för en arbetande hund, men framgångarna på bruksplan är ändå blygsamma.

Rasen har ett fåtal högt meriterade hundar, men det handlar om individer. På senare år har rasen dock fått ett uppsving och sen de nya reglerna för tävlan on utställningscertifikat infördes 2000 har såväl antal bruksstarter/ år som antal startande hundar nästan fördubblats.

Trots detta är det inte mer än ca 6-8 % av antal registrerade som startar bruksprov.

Avelsurval på bruksmeriter är så gott som obefintligt, rasen har ca 0,7 bruksmeriter/hane använd i avel(jämför med ca 18 utställningsmeriter/hane).

Bruksprov är det bästa verktyget för att mäta bruksbarhet, men bruksegenskaper består av många faktorer som sannolikt nedärvs polygent. Antalet hundar som startas på bruksprov är idag oftast inte tillräckligt för en avkommebedömning. Ägarens/förarens inverkan på hunden är också stor och det kan vara svårt att definiera vad som är genetiskt arv.

Även av mentalprov kan vissa förutsägelser om arbetsbarhet utläsas och här finns oftast tillräckligt med testade hundar för en utvärdering. Kompletterande prov till MH som ger en indikation av unghundens arbetsvilja, miljökänslighet och eventuellt även relation till andra hundar skulle möjliggöra en avkommebedömning och därmed en mer riktad och effektiv avel.

6.3 SAMMANFATTNING

Boxern är en mentalt stabil ras, detta verifieras av resultat från såväl korning som mentalbeskrivning. Det finns dock stora skillnader i olika linjer och mellan olika avkommegrupper.

Resultaten från MH tyder på mycket goda förutsättningar för arbetsbarhet, men det är ett relativt litet antal hundar som startar på bruksprov och endast ett fåtal individer är högt meriterade. Sannolikt är detta delvis beroende på bristande intresse och kunskap hos stor del av ägarna, men beror även på brister i egenskaper viktiga för bruksbarhet som exempelvis:

- ◆ Samarbetsvilja, “will to please”
- ◆ Koncentrationsförmåga.
- ◆ Konflikttålighet.
- ◆ Uthållighet och engagemang.

6.4 ÖVERGRIPANDE MÅLSÄTTNING

- att förvalta den rastypiska karaktär och mentalitet som standarden föreskriver, och därigenom bibehålla rasens egenskaper och lämplighet som bruks och sällskapshund.

6.4.1 KORTSIKTIGA MÅL - BRUKS

- att öka antalet starter av boxer på bruksprov och antalet startande, till 20% av registrerade boxer.

Strategi

- uppmärksamma boxern som brukshund genom premiering via priser/vandringspriser för bruksprovsmärker till både enskilda individer och uppfödare
- anordna officiella bruksprov i rasklubbens regi
- boxerläger, för att ge möjlighet till träning på olika nivåer

Not.: - under 80-talet var all premiering av centrala utmärkelser och vandringspris grundade enbart på exteriöra meriter. SvB ändrade under mitten av 90-talet regelverket för bl.a. uppfödarnas vandringspris till att omfatta även bruksprov, lydnessprov, tjänstehundsprov samt resultat från korning. Flertalet nya vandringspris har instiftats som premierar hundar med allroundmeriter för att stimulera mångsidigheten, samt även priser till avelshund/avelstik med samma kriterier

6.4.2 KORTSIKTIGA MÅL - MENTALITET

- att få fler uppfödare intresserade av MH och därmed öka antalet mentalbeskrivna hundar till 70%.
- att inventera de “vardagsproblem” som finns i rasen och medvetande göra uppfödarna på de problem som inte framkommer vid nuvarande officiell dokumentation av mentalitet.

Strategi

- att genom information till uppfödare påvisa arvbarhet vad gäller mentala egenskaper och de skillnader som finns i olika avkommegrupper.
- att genom koppling till uppfödarregistret informera om MH och röntgenfrekvens.

Viktiga egenskaper att förbättra

- gripande
- social kamp/leklust
- mod

Problem att beakta vid avel

- ◆ Oacceptabel oro och stress när hunden lämnas ensam.
- ◆ Bristande socialitet i kontakt med människor inom och utom familjen.
- ◆ Högt aggression mot andra hundar.

6.4.3 LÅNGSIKTIGA MÅL

- att genom ett ökat antal bruksprovade och mentalbeskrivna hundar ge möjlighet till avelsurval grundat på mentalitet och bruksegenskaper
- att minska antalet hundar med hög aggression mot andra hundar
- att moderera socialiteten/tillgängligheten till den nivå standarden anvisar.

7 EXTERIÖR

NULÄGE

Boxern i Sverige håller en bra exteriör kvalitet. De bästa av de boxrar som visas på Svenska Boxerklubbens utställningar håller hög europeisk klass.

Det finns exteriöra detaljer som ska förbättras, likaså krävs information/utbildning till/av boxeruppfödare för att allmänt förbättra boxerns exteriör.

För att uppnå en bättre exteriör krävs att Sv. Boxerklubben arbetar med

- ◆ Långsiktiga mål 10 år
- ◆ Kortsiktiga mål 5 år

- ◆ Målen ska vara mätbara och uppföljningar ska göras 1 ggr/2 år.
- ◆ Målen ska vara mätbara genom utställningar, exteriörbeskrivningsprotokoll och exteriörutbildning.
- ◆ Mätbarheten på utställningar utläses genom enkäter till av rasen utsedda specialdomare

7.1 LÅNGSIKTIGA MÅL

Allmänt förbättra boxerns exteriöra standard så att fler boxer håller hög europeisk klass.

Strategi

- ◆ Bredda intresset för boxerns exteriör genom information i rasklubbstidning och hemsida.
- ◆ Intern exteriörutbildning.
- ◆ Skapa större konkurrens om certifikatet.

7.2 KORTSIKTIGA MÅL

Förbättring av viktiga exteriöra detaljer

- ◆ Huvudet
- ◆ Hals
- ◆ Extremiteter/framställ

7.2.1 HUVUD

Huvudet ger boxern dess särprägel. Det måste stå i proportion till kroppen och får varken ge ett för lätt eller för tungt intryck. Nospartiet skall vara så brett som möjligt. Huvudets skönhet beror på det harmoniska förhållandet mellan nosparti och skalle.

Följande detaljer i huvudet bör förbättras på dagens boxer:

- ◆ skallparti
- ◆ nosparti
- ◆ käkar/tänder

7.2.2 HALS

Halsens överlinje ska löpa i en elegant båge från den tydligt markerade nackknölen ner till manken. Den skall vara lång, rund, kraftig, muskulös och torr. En lång hals är önskvärd bl.a. därför att halsen med huvudet tjänstgör som en sorts balansstång. Den har även inverkan på frambensaktionen och hela hundens funktion.

Följande detalj bör förbättras:

- ◆ halsens längd

7.2.3 EXTREMITETER/FRAMSTÄLL

Framstället hos boxer, liksom hos det stora flertalet raser, är ett problem. Standarden eftersträvar en 90 graders vinkel, vilket inte är helt lätt att få.

Ett tillräckligt långt och väl tillbakalagt skulderblad i kombination med en korrekt överarm ger möjlighet till bra vinklar.

Följande detaljer bör förbättras:

- ◆ skulderbladets läge
- ◆ överarmens längd och vinkel mot skulderbladet

Målsättning och Strategi

- ◆ Intern exteriörutbildning
- ◆ Främja intresset för exteriöra detaljer genom information i rasklubbstidning och hemsida.
- ◆ Domarreferat från Svenska Boxerklubbens utställningar.
- ◆ Exteriördelen behandlas på Svenska Boxerklubbens uppfödarkonferenser.

8. RASSTANDARD FÖR BOXER

Originalstandard 2001-03-13

FCI-standard 2001-04-02

Tyska SKK:s standardkommitté 2001-03-20

Ursprungsland/Hemland: Tyskland

Användningsområde: Sällskaps-, skydds- och tjänstehund

FCI - Klassifikation: Grupp 2, sektion 2.1 Med arbetsprov

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Boxern anses närmast härstamma från den lilla "Brabanter Bullenbeisser" en tysk bulldogg som fanns i början av 1800-talet. På den tiden var uppfödare av Bullenbeisser mestadels jägare som använde hunden till jakt. Den hade till uppgift att hålla fast det vilt, som hetshundar stött upp tills jägaren kom och nedlade bytet. För att klara sin uppgift att bita och hålla sig kvar i bytet, var hunden tvungen att ha en så bred mun och breda käkar som möjligt. De Bullenbeisser som hade dessa yttre egenskaper var bäst lämpade för sin uppgift och kom därför att användas i aveln. Denna selektiva avel på brukbarhet kom alltså att ge en brednosig ras med "uppnäsa".

HELHETSINTRYCK

Boxern skall vara en medelstor, korthårig, kraftfull hund med kvadratisk kropp och kraftig benstomme. Muskulaturen skall vara torr, mycket väl utvecklad och framträdande på ett välmodellerat sätt. Rörelserna skall vara livliga, kraftfulla och eleganta. Boxern skall varken förefalla klumpig eller tung, ej heller luftig eller lätt.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

- a) Kroppslängd / mankhöjd: kroppens kontur skall vara kvadratisk, dvs. en vågrät linje över ryggen skall tillsammans med lodräta linjer genom skulderbladsleden respektive sittbensknölen bilda en kvadrat.
- b) Bröstdjup / mankhöjd: bröstkorgen skall nå ner till armbågarna. Bröstkorgens djup skall vara hälften av mankhöjden.
- c) Nosryggens längd / huvudets längd: nosryggens längd skall förhålla sig till skallens längd som 1 : 2 (mätt från nosspetsen till inre ögonvrån respektive från inre ögonvrån till nackknölen).

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Boxern skall vara mentalt stabil, självmedveten, lugn och ha jämnt sinnelag. Boxerns temperament och karaktär är av allra största vikt. Dess tillgivenhet och trofasthet mot sin förare och hela familjen liksom dess vaksamhet och oförskräckta mod som försvarare är sedan gammalt berömd. Den är beskedlig i familjen men avvaktande mot främlingar, glad och vänlig i lek men oförskräckt när det är allvar. Boxern är lätt att dressera på sin samarbetsvilja, käckhet och sitt mod, sin naturliga skärpa och sitt luktsinne. Genom sin anspråklöshet och renlighet är boxern lika trevlig och uppskattad som sällskapshund, som den är som skydds- och tjänstehund. Boxern är varken falsk eller bakslug utan hederlig till sin karaktär.

HUVUD:

Huvudet ger boxern dess särprägel. Det måste stå i proportion till kroppen och får varken ge ett för lätt eller för tungt intryck. Nospartiet skall vara så brett och mäktigt som möjligt. Huvudets skönhet beror på det harmoniska storleksförhållandet mellan nosparti och skalle. Från vilket håll man än betraktar huvudet, framifrån, uppifrån eller från sidan, skall nospartiet stå i rätt förhållande till skallen, dvs aldrig verka för litet.

Huvudet skall vara torrt, alltså utan rynkor. Naturligt bildas dock rynkor på skallen då hunden är extra uppmärksam. På båda sidor om näsroten och nedåt finns alltid antydning till rynkor.

Den mörka masken skall begränsa sig till nospartiet och till sin färg tydligt skilja sig från färgen på huvudet i övrigt för att intrycket inte skall bli dystert.

SKALLPARTI

Skallen skall vara så smal och kantig som möjligt. Den skall vara lätt välvd, varken klotaktigt kort eller platt och ej heller för bred. Nackknölen skall inte vara för kraftigt markerad.

Pannfåran skall endast vara svagt markerad och får, speciellt mellan ögonen, inte vara för djup.

STOP

Pannan skall mot nosryggen bilda en tydlig avsats. Nosryggen får inte vara intryckt i pannan som hos en bulldogg men ej heller sluttande.

NOSTRYFFEL

Boxern skall vara lätt uppnäst. Nostryffeln skall vara bred och svart med vida näsborrar. Nospetsen skall ligga något högre än näsroten.

NOSPARTI

Nospartiet skall vara mycket väl utvecklat i rummets tre dimensioner, alltså varken spetsigt eller smalt, kort eller grunt. Dess form påverkas av

- a) käkarnas form
- b) hörntändernas placering i käkarna
- c) läpparnas beskaffenhet.

Hörntänderna skall vara välutvecklade och sitta på så stort avstånd ifrån varandra som möjligt. Därigenom blir nospartiet framtill brett, nästan kvadratisk och bildar en trubbig vinkel mot nosryggen. Framtill skall övre läppkanten vila mot undre läppkanten. Den uppåtböjda delen av underkäken, som kallas haka, får inte på ett påfallande sätt skjuta ut framför överkäken, än mindre försvinna in under den. Hakan skall såväl framifrån, som från sidan, vara väl markerad. När munnen är slutet får varken tänderna i underkäken eller tungan vara synlig.

LÄPPAR

Läpparna skall framhäva nospartiets utseende. Överläppen skall vara tjock och fyllig och därmed fylla upp det hålrum som bildas genom underbettet, varvid läppen hålls uppe av underkåkens hörntänder.

KÄKAR/TÄNDER

Underkäken skall skjuta ut framför överkäken och vara lätt böjd uppåt. Boxern skall ha underbett. Överkäken skall vara brett ansatt i skallen och endast obetydligt smalna av framåt.

Tänderna skall vara starka och sunda. Incisiverna skall vara ansatta så regelbundet som möjligt i en rak linje. Hörntänderna skall vara stora och placerade på stort avstånd ifrån varandra.

KINDER

Kinderna skall, i överensstämmelse med käkarna, vara kraftigt utvecklade utan att ändå vara för betonat framträdande. De skall snarare med en lätt välvning övergå i nospartiet.

ÖGON

Ögonen skall vara mörka och varken för små, för utstående eller för djupt liggande. Uttrycket skall vara energiskt och intelligent. Det får inte vara hotfullt eller ”stickande”. Ögonlockskanterna måste vara mörka.

ÖRON

De okuperade öronen skall i storlek harmoniera med huvudet.

De skall vara ansatta på sidorna av skallens högsta punkt. Öronen skall ligga an mot kinderna när hunden är lugn. När hunden är uppmärksam skall öronen med ett tydligt veck falla framåt.

HALS

Halsens överlinje skall löpa i en elegant båge från den tydligt markerade nacken ner till manken. Den skall vara lång, rund, kraftig, muskulös och torr.

KROPP

Kroppen skall vara kvadratisk. Bålen skall vila på kraftiga, raka ben.

MANKE

Manken skall vara markerad.

RYGG

Ryggen, inklusive ländpartiet, skall vara kort, stadig, plan och bred med kraftig muskulatur

LÄNDPARTI

se rygg.

KORS

Korset skall vara lätt sluttande, brett och svagt välvt. Bäckenet skall vara långt och, speciellt hos tikarna, brett.

BRÖSTKORG

Bröstkorgen skall vara djup och nå till armbågarna. Bröstdjupet skall utgöra hälften av mankhöjden. Förbröstatet skall vara väl utvecklat. Revbenen skall vara väl välvda, men inte tunnformiga, och nå långt bak.

UNDERLINJE

Buklinjen skall vara elegant uppsvängd. Flankerna skall vara grunda, strama och lätt uppdragna.

SVANS

Svansansättningen skall snarare vara hög än låg. Svansen skall vara okuperad.

EXTREMITETER:**Framställ**

Frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella med kraftig benstomme.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa och snedställda. De skall ligga stramt an mot kroppen och inte ha alltför kraftig muskulatur

Överarm

Överarmarna skall vara långa och bilda en rät vinkel mot skulderbladet.

Armbåge

Armbågarna skall varken ligga alltför tätt an mot bröstkorgen eller vara utåtvridna.

Underarm

Underarmarna skall vara långa, lodräta och ha torr muskulatur.

Handlov

Handlovarna skall vara kraftiga och väl, men inte överdrivet, markerade.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara korta och nästan lodräta mot marken.

Tassar

Framtassarna skall vara små, runda och väl slutna.

Trampdynorna skall vara tjocka och oömma.

BAKSTÄLL

Bakstället skall ha mycket välutvecklad och hård muskulatur, som välmodellerat och tydligt skall framträda under huden. Sedda bakifrån skall bakbenen vara parallella.

Lår

Låren skall vara långa och breda. Höft- och knälederna skall vara väl vinklade.

Knäled

Då hunden står naturligt skall knäleden vara belägen i lodrät linje med höftbenskammen.

Underben

Underbenen skall vara mycket muskulösa.

Has

Hasorna skall vara korta och väl, men inte överdrivet, markerade. Hasvinkeln skall vara ca 140°.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara korta med en obetydlig lutning mot marken på ca 95 - 100°.

Tassar

Baktassarna skall vara något längre än framtassarna. De skall vara väl slutna med tjocka och oömma trampdynor.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara livliga, fulla av kraft och ädla.

HUD

Huden skall vara torr, elastisk och utan veck.

PÄLS

Pälsen skall vara kort, hård, glänsande och åtliggande

FÄRG

Färgen skall vara gul eller tigrerad, i båda fallen med svart mask.

Gult förekommer i olika nyanser, från ljusgul till mörkt hjortröd, där en nyans mitt emellan dessa anses vackrast (rödgul). Den tigrerade varianten har på den gula bottenfärgen i ovan nämnda nyanser, mörka eller svarta strimmor som löper i revbenens riktning. Bottenfärgen och strimmorna måste vara klart avskilda från varandra.

Vita tecken skall inte betraktas som fel, de kan till och med vara ganska tilltalande.

STORLEK/VIKT:

Hanhund: 57 - 63 cm

Tik: 53 - 59 cm

Vikt:

Hanhund: över 30 kg (vid en mankhöjd på ca 60 cm)

Tik: ung. 25 kg (vid en mankhöjd på ca 56 cm)

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Aggressivitet, ondsinhet, lömskhet, opålitlighet, brist på rastypiskt temperament, feghet.

(Not. I Sverige tilldelas hund som är mentalt undermålig 0 pris, se SKKs utställningsbestämmelser).

HUVUD

Brister i ädelhet och uttryck. Mörkt och dystert ansikte. Pinscher- eller bulldoggsaktigt huvud. Benägenhet att dregla. Synliga tänder eller tunga. För spetsigt eller lätt nosparti. Sluttande nosrygg. Nostryffel som skinande läder och utan struktur eller nostryffel som p g a klimatet tillfälligt förlorat pigmentering. Ljus nostryffel. Ljusa s k rovfågelögon. Ej fullständigt pigmenterat tredje ögonlock. Hos hund med okuperade öron: slarvigt burna öron, helt eller delvis upprättstående öron eller s k rosenöron.

Skev underkäke. Sned tandrad, oregelbunden tandställning, dåligt utvecklade tänder. Tänder som blivit obrukbara till följd av sjukdom.

HALS

Kort, tjock, löst halsskinn.

KROPP

För bred eller för grund front. Svankrygg, karprygg eller svag rygg. Mager rygg. Lång, smal och skarpt insjunken länd, svag förbindning med korset. Välvtt ländparti. Brant kors. Smalt bäcken. Hängbuk. Insjunken flank.

SVANS

Låg svansansättning. Kroksvans.

FRAMSTÄLL

“Fransysk front”. Lösa skuldror. Lösa armbågar. Veka mellanhänder. “Hartassar”. Platta, spretiga tassar.

BAKSTÄLL

Svag muskulatur. För dåligt vinklat eller övervinklat bakställ. Hjulbenthet. För brett mellan hasorna. Kohasighet. Hastrånghet. Sporrar på bakbenen. “Hartassar”. Platta, spretiga tassar.

RÖRELSER

Vaggande gång. Inte tillräckligt vägvinnande steg. Passgång. Stelhet.

PÄLSFÄRG

Mask som breder ut sig förbi nospartiet. Strimor som sitter för tätt eller bara enstaka urskiljbara strimor. Sotig bottenfärg. Färger som blandar sig med varandra. Osköna vita tecken t ex på hela eller halva huvudet. Hårrem av annan färg än gul eller tigrerad, eller när det vita utgör mer än 1/3 av den standardenliga bottenfärgen.

NOTABENE

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

9 Litteraturhänvisningar:

Hunduppfödaren, SKK:s förlag, (första upplagan 1990).

Walt Weisse: Deutscher Boxer, Kynos verlag 1994

Milo G Denlinger: The complete Boxer, Hotell Book House 1972, (första upplagan 1948).

John F Gordon: All about the boxer, Pelham books 1978, (första upplagan 1970).

LatHunden

SKK-rasdata

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida	
1	Boxerns ursprung	1
2	Boxerns anfäder	2
3	Avelspolicy	3
4	Genetisk variation	3
4.1	Begränsad hanhudsanvändning och utvärdering	3
4.1.2	Utvärdering	3
4.2	Hanhundsregister	4
5	Hälsa	4
5.1	Höftledsdysplasi	4
	- målsättning	
	- strategi	
	- avelsrekommendation	
5.2	Knäledsartros	5
	- målsättning	
	- strategi	
5.3	Rasspecifika rekommendationer	6
5.3.1	Progressiv Nefropati	6
	- målsättning	
	- strategi	
	- rekommendationer	
5.3.2	Progressiv Axonopati	7
5.3.3.	Hjärtproblem	7
	- målsättning o strategi	
	- avelsrekommendationer	
5.3.4	Andra defekter och sjukdomar	7
5.3.5	Allmänna rekommendationer	8
6	Mentalitet	9
6.1	Mental utveckling i Sverige	9
6.2	Bruksegenskaper	10
6.3	Sammanfattning	10
6.4	Övergripande målsättning	11
6.4.1	Kortsiktiga mål – bruks	11
6.4.2	Kortsiktiga mål – mentalitet	11
6.4.3	Långsiktiga mål	12
7	Exteriör	12
7.1	Långsiktiga mål	12
7.2	Kortsiktiga mål	12
7.2.1	Huvud	12
7.2.2	Hals	12
7.2.3	Extremiteter – framställ	13
8	Rasstandard	14
9	Litteraturhänvisning	18

